

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba
en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden
fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor el-
ken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Ond No. 223, Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna
pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Mar-
tin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas
7½ cts.

Onze Begroting

BIJ DEN

MINISTER

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Blijkens het wetsontwerp tot definitieve vaststelling van de koloniale huishoudelijke begroting van Curaçao voor het dienstjaar 1913, worden de uitgaven en ontvangsten voor dat jaar geraamd op respectievelijk f 1017901 en f 677753. Het nadeelverschil bedraagt f 340149, tot dekking waarvan op eene bijdrage uit 's Rijks schatkist wordt gerekend.

Het eindsom van de uitgaven ten laste van de begroting voor het lopende jaar werd op f 1107332 geraamd, en dat der middelen op f 690390. Voor 1913 zijn de uitgaven en ontvangsten dus respectievelijk f 89431 en f 12688 lager geraamd; de raming van het subsidiecijfer is daardoor f 76793 lager voor 1913.

In de raming der uitgaven is begrepen een bedrag van f 10000 (art. 39), dat naar schatting in 1912 niet verwerkt zal worden van de sommen van f 11000 en f 39000, respectievelijk bij art. 41 van de begroting voor 1911 en art. 40 van de lopende begroting toegestaan voor de verbetering van de St. Anna baai.

Bij de beoordeeling van de geraamde uitkomsten voor 1913 zal er verder nog rekening mede zijn te houden, dat de raming der uitgaven eene verhooging zal moeten ondergaan met de kosten, verbonden aan de verdere verbetering van de haven, waaromtrent laatstelijk mededeelingen zijn gedaan bij de Memorie van Antwoord op het Voorloopig Verslag betreffende het wetsvoorstel tot verhoging van de Curaçaosche begroting voor 1910 (Gedrukte Stukken 1911—1912 204, no. 7). De ondergeteekende heeft daarbij te kennen gegeven, dat hij den Gouverneur uitgenoodigd heeft om spoedig een afgerond voorstel in te dienen nopens hetgeen met betrekking tot de haven van Curaçao nog behoort te worden gedaan. Dat voorstel is nog niet ontvangen, zoodat bij de raming van het betrokken artikel de uitgaven, die in verband daarmee nog te doen zullen zijn, buiten beschouwing zijn gelaten. Mocht het voorstel den ondergeteekende nog tijdig genoeg bereiken om bij de behandeling van het onderverpelijk wetsontwerp daarmede rekening te kunnen houden, dan ligt het in zijne bedoeling de noodige verhoging van den betrokken post bij Nota van Wijziging op de begroting te brengen. In het andere geval zullen de gelden bij suppletie begroting worden aangevraagd.

Nog enkele andere artikelen vorderen eene afzonderlijke bespreking.

Art. 19. Blijkens de toelichting bij art. 20a van de lopende begroting had de Gouverneur het advies ingewonnen van den Directeur van den Landbouw in Suriname nopens de vraag, of de betrekking van landbouwkundige door een onderwijzer met landbouwkunde vervuld zou kunnen worden, dan wel, dat daarvoor een landbouwkundige behoort te worden

aangesteld. Naar aanleiding hiervan heeft dr. CRAMER, na een bezoek aan Curaçao, als zijne meening uitgesproken, dat de kolonie steeds behoefte zal hebben aan voorlichting op het gebied van landbouw en veeteelt. Tegen de benoeming van een onderwijzer met landbouwkunde tot landbouwkundige had de directeur geen bezwaar, mits de landbouwkundige geen onderwijzer bleef en hij zich dus geheel aan het geven van voorlichting als landbouwkundige zou kunnen wijden. Als jaarlijksch salaris van den landbouwkundige stelde dr. CRAMER voor een bedrag van f 2750, vermeerderd met f 300 's jaars voor fouragegelden.

Ten einde, in verband met dit advies, te kunnen overgaan tot de definitieve aanstelling van een landbouwkundige, heeft de Gouverneur bij zijne ontwerp-begroting het voornemen bedragen van f 2750 als traktement van den landbouwkundige aangevraagd. De Koloniale Raad heeft echter het traktement in eene toelage omgezet. Het college bleek wel genegen er toe mede te werken om het bestuur in de gelegenheid te stellen de verbetering van den landbouw praktisch aan te vatten, maar men zag geen reden om de betrekking van landbouwkundige thans blijvend in te stellen.

Hoewel de ondergeteekende het met den Gouverneur en den Directeur van den Landbouw in Suriname eens is, dat de beschikking over de voorlichting van een landbouwkundige op den duur noodzakelijk is, zoodat de blijvende instelling van de betrekking gewenscht is, heeft hij zich voorloopig bij de beslissing van den Koloniale Raad nedergelegd. In afwachting van een rapport in zake de Curaçaosche landbouwaangelegenheden, dat hij over eenigen tijd te gemoet ziet van den heer I. G. J. KAKEBEKE, Rijkslandbouwleeraar voor Zeeland, directeur der Rijkslandbouwschool te Goes en lid van de Staatcommissie voor den landbouw. Van de gelegenheid, dat deze deskundige, in het belang van het landbouwendewijs in Suriname vertoefte, heeft de ondergeteekende namelijk gebruik gemaakt om hem uit te nodigen ook Curaçao te bezoeken, ten einde, na zich zooveel mogelijk op de hoogte van de toestanden aldaar te hebben gesteld, met den Gouverneur over de landbouwaangelegenheden overleg te plegen en ter zake rapport uit te brengen.

De ondergeteekende verwacht, dat het bezoek van den heer KAKEBEKE nog in een ander opzicht nut zal hebben, namelijk, dat de voorlichting van dien deskundige den Gouverneur in staat zal stellen de indiening te bespoedigen van de, naar aanleiding van het rapport over den grooten landbouw, van den Landvoogd gevraagde voorstellen.

Art. 14, 49, 65, 83, 102 en 121. In verband met den toestand op 1 Januari 1912 is voor subsidie aan bijzondere scholen in totaal f 2350 meer uitgetrokken. Eene nadere verhoging is te verwachten in verband met de onder geteekende van 11 Juni 1912 door den Gouverneur bij den Koloniale Raad aangehangig gemaakte ontwerp-verordening tot wijziging van de bestaande subsidie-regeling. Blijkens de, het ontwerp vergezeldende, memorie van toelichting van den Gouverneur, brengt deze wijziging eene vermeerdering van subsidie van f 14410 met zich. Het is te verwachten, dat op deze meerdere uitgaaf bij Nota van Wijziging gerekend zal kunnen worden.

redakteur van „De Tijd”, den Zeer-Eerwaarden Directeur, Frater RADULPHUS; voorts den Heer ERNST Q. VAN DER VEEN ZEPPENFELDT, med. stud. te Amsterdam alsmede zijn broers, de heeren GERARD en DELFINUS, die eerst onlangs in het Moederland zijn aangekomen.

Na de in haren eenvoud zoo diep aangrijpende plechtigheid der professie, nam de HoogEerw. Pater Provinciaal het woord, om voor zijn jonge Zonen de betekenis hunner heilige Offergave in een even welsprekende als warm-doorvoelde preek uiteen te zetten.

Wat we vooral uit deze schoone toespraak meenen te mogen releveeren is de passage, waarin de professie speciaal van Frater ANTONINUS VAN DER VEEN ZEPPENFELDT als een schoon voorbeeld van apostolische heldhaftigheid werd gehuldigd.

Na in 'algemeen op 't apostolische karakter der Hollandische Dominikanen-provincie gewezen en de jonge kloosterlingen dien overeenkomstig te hebben aangespoord, vervolgde de HoogEerw. redenaar:

„En hier mag ik U wijzen op een schitterend voorbeeld, door een der Uwen gegeven, hoe jong hij nog is. Gij begrijpt, dat ik bedoel onzen dierbaren Frater Antoninus, die heden, als de eerste Dominikaan uit onze Curaçaosche Miesie zijne kloostergeloften heeft afgelegd. Hij is de

Art. 131. Bij dit artikel deelt de Gouverneur in den uitgewerkten en toelichtenden staat mede, dat, aangezien gegrunde twijfel is gerezen, of de *Prinses Juliana* voor reizen naar de Bovenwindsche eilanden wel zeewaardig is te achten, die reizen voorloopig gestaakt werden.

Tot nadere toelichting hiervan moge het volgende strekken.

Bezwaren, welke bij de exploitatie van het schip, dat geheel overeenkomstig de uit de kolonie ontvangen eischen en gegevens werd gebouwd, werden ondervonden, gaven aanleiding tot een onderzoek door eene commissie, bestaande uit officieren van Hr. Ms. *Utrecht*, welke commissie als haar oordeel uitsprak, dat het vaartuig niet voldoet aan de eischen, welke gesteld moeten worden aan een schip, dat bestemd is om geregeld de Bovenwindsche eilanden te bezoeken. In verband met deze uitspraak lag het aanvankelijk in de bedoeling om zoodra de Gouverneur in zijne memorie van antwoord zigt, eenige deskundigen naar Curaçao te zenden, ten einde na te gaan of de stoomer al dan niet voor de interkoloniale vaart geschikt is; maar het overleg, dat nopens deze aangelegenheid met den Minister van Marine gepleegd werd, heeft er ten slotte toe geleid, daarvan af te zien en de *Prinses Juliana* niet weder voor den dienst in de kolonie Curaçao in de vaart te brengen.

Die dienst brengt namelijk mede, dat de Bovenwindsche eilanden geregeld bezocht worden, waarbij parages bevrezen worden waar in een gedeelte van het jaar cyclonen van groote sterkte voorkomen. Voor zoodanigen dienst is de *Prinses Juliana* minder geschikt te achten door gemis van de daarvoor gestelde hoogere eischen van zeewaardigheid.

Onder deze omstandigheden acht de ondergeteekende het met zijn ambtgenoot van Marine beter, dat aan het schip eene andere bestemming gegeven wordt. Aangezien de bezwaren, welke zich ten opzichte van de Caribische Zee voordoen, niet gelden voor de wateren van Suriname, wordt nopens de overeeneming voor den dienst der koloniale vaartuigen aldaar van de *Prinses Juliana*, dat overigens een alleszins zeewaardig vaartuig is, met den Gouverneur van Suriname overleg gepleegd.

In verband met de beslissing om het schip niet meer voor den dienst in de kolonie Curaçao in de vaart te brengen, zal het onderhouden van de koloniale verbinding wederom met ingehuurde zellvaartuigen moeten geschieden. De Gouverneur acht daarvoor f 15000 noodig, welk bedrag in de plaats komt van den post van f 147350, sub a van art. 130, voor vervoerkosten uitgetrokken. Aangezien hiertegenover geen inkomsten staan, moet van de raming der middelen worden afgevoerd de onder „Geheele Kolonie” sub c opgebrachte post van f 20000 wegens „Inkomsten van den stoomvaartdienst tusschen de eilanden der kolonie”.

Verder behoort, met het oog op de mogelijkheid, dat in den loop van dit jaar omtrent de nieuwe bestemming van het schip nog geen beslissing kan worden genomen, gerekend te worden op kosten voor onderhoud, daaronder begrepen die ter bezoldiging van personeel; in het onzekere of, en, zoo ja, voor hoelang, deze uitgaven zullen moeten worden gedaan, kan hier niet een memoriepost volstaan worden. De bedragen, voor assurantie en af-

schrijven nitgetrokken, waren voorloopig te handhaven.

Art. 132. Bij de aan den Koloniale Raad ingediende ontwerp-begroting had de Gouverneur onder art. 131 een krediet van f 16000 (di f 1500 minder dan voor het lopende jaar toegestaan) aangevraagd, ter bestrijding van de kosten van verbetering van het visscherijbedrijf in de kolonie.

Van dat krediet was bestemd: f 5460 voor toelage, huishuur en reis- en verblijfskosten van den adviseur voor visscherijzaken, — f 500 voor teeltproeven, — f 4000 voor het conserveren, den opslag en het vervoer van visscherijproducten, — f 5000 voor kredieten ter bevordering van visscherij, vischhandel en verwante ondernemingen en f 1040 voor andere uitgaven.

Het aangevraagd krediet werd door den Koloniale Raad verworpen, aangezien het college van oordeel was, dat uit het feit, dat reeds tal van jaren door een deskundige aan de verbetering van de visscherij gearbeid wordt, zonder dat eenig resultaat bereikt is, duidelijk blijkt, dat van eene ontwikkeling van het visscherijbedrijf in de kolonie niet veel te verwachten is.

Naar aanleiding van 's Raads beslissing heeft de Gouverneur den adviseur voor visscherijzaken uitgenoodigd mede te deelen hoeveel tijd hij nog meende noodig te hebben om zijn werk ten einde te brengen en welk bedrag daarvoor waarschijnlijk noodig zou zijn.

Bij zijn daarop, onder dagteekening van 10 Juni jl. uitgebracht rapport, dat als bijlage B hierbij wordt overgelegd, deelt de adviseur mede, dat zijne taak zeer waarschijnlijk in 1913 afgevoerd zal zijn. Verder behandelt hij in de eerste plaats de kwestie van verzending van visch, afkomstig van het op Aruba opgerichte koelhuis, naar Curaçao. Bij den opzetter zaak was er op gerekend, dat aanvankelijk gebruik zou worden gemaakt van den gouvernementstoomvaartdienst. Hoewel slechts tweemaal 's maands gelegenheid tot verzending zou hebben bestaan, mocht dat voldoende geacht worden, om uit te maken of de onderneming uit een handelsoopzicht kans van slagen zou hebben en om het bedrijf in gang te zetten. Daargelaten dat de gouvernementstoomvaartdienst gestaakt is, zou eene zoodanige wijze van verzending — met zoo lange tusschenpoelen — niet geacht kunnen worden overeen te komen met de eischen, die aan een rationeele exploitatie te stellen zijn, aangezien de uitkomsten des te gunstiger zullen zijn naarmate het aantal verzendingen grooter wordt. Dit aantal zou als minimum op zes per maand zijn te stellen. De zellvaart kan voor het doel niet met voordeel worden benut, vernits daartegen bezwaren bestaan, die niet overwonnen kunnen worden.

Om het koelhuis ten volle aan zijne bestemming te doen beantwoorden, acht de adviseur, in verband met een en ander, de aanschaffing noodig van een zeewaardig vaartuig met een motor van pl. m. 20 P.K., waarmede de gekoelde visch naar Curaçao zou kunnen worden overgevoerd; de kosten van aanschaffing worden door hem op f 6000 geraamd. Bovendien geeft hij in overweging een koelkamer te Willemsstad te bouwen, om daarin de van Aruba aangevoerde gekoelde visch op te slaan.

De Gouverneur ontraadt de opvolging

van deze voorstellen. De kosten van aanschaffing van een motorboot zullen z. i. veel hooger zijn dan door den adviseur berekend werd, ook omdat een motor van 20 P.K. lang niet sterk genoeg zal blijken te zijn. De exploitatiekosten zullen dien-tengevolge te hoog oploopen; het visch- vervoer zal niet renderen, — integendeel groot verlies opleveren.

Nu eenmaal is aangetoond, dat de visch-verzending van Aruba naar Curaçao praktisch mogelijk is, zal naar het inzien van den Landvoogd moeten worden afgewacht, of tusschen deze eilanden weder eene scheeps-gelegenheid in het leven wordt geroepen, waarmede de verzending loonend kan geschieden.

De adviseur deelt in zijn rapport vervolgens mede, dat hij nog eenige proeven wenscht te nemen om verbetering te brengen in het zouten van visch; hij raamt de kosten daarvoor op f 1000. Van meening zijnde, dat van die proeven het meeste praktische nut te verwachten is, heeft de Gouverneur den adviseur opgedragen zich al dadelijk meer in het bijzonder daarmee bezig te houden. Na afloop van die proeven zou de adviseur, naar het inzien van den Landvoogd, zijne taak als geëindigd kunnen beschouwen.

Wat de schilpaddenteelt betreft, merkt de adviseur op, dat eerst jarenlang voortgezette waarnemingen alle gegevens verschaffen kunnen om de voortzichten van het kweken en telen van die dieren grondig te kunnen beoordeelen. De schilpadvijver in het Spaansche water op Curaçao is eerst in Mei 1910 in gebruik genomen. Pogingen op Bonaire in het werk gesteld om fondsen bijeen te brengen voor eene kweekerij van karet-schilpadden, hebben, ondanks den door het bestuur toegezegden steun, geen succes gehad. Ten einde de proefnemingen in den vijver voort te kunnen zetten, stelt de adviseur voor een krediet van f 500 daarvoor toe te staan, welk voorstel door den Gouverneur is overgenomen.

Met betrekking tot de verschaffing van kredieten ter bevordering van visscherij, vischhandel en aanverwante ondernemingen, meent de adviseur, dat het voor 1913 voorgesteld bedrag van f 5000 goed besteed zou kunnen worden, wanneer de exploitatie van het koelhuis mogelijk gemaakt werd volgens zijne voorstellen.

Aangezien de Gouverneur die plannen niet kan ondersteunen, bepaalt de Landvoogd zich tot het voorstel om eenig geld uit te trekken voor het verlenen van kredieten voor de aanschaffing van vischtuig en booten.

Van de cultuur van sponsen zegt de adviseur, dat alleen een bijzondere bodemgesteldheid kans van slagen naartoe aanbiedt en dat het onderzoek naar de natuurlijke gesteldheid der binnenwateren genoegzaam heeft aangetoond dat zij geëen van alle gunstige voorwaarden bieden voor de teelt van handelssponsen. Alleen een kweekmethode, waarbij men de sponsen in kunstmatige vijvers groot brengt, zou kans van slagen hebben, — maar of dat voor de kolonie aanbevolen kan worden, zou eerst beoordeeld kunnen worden aan de hand van uitkomsten van proefnemingen.

Nu het vaststaat, dat de Curaçaosche wateren voor de sponsenkweek niet geschikt zijn, is de Gouverneur van oordeel, dat het geen praktisch nut kan hebben, nog eene proef te nemen met de teelt in kunstmatige vijvers, te minder, waar te

tig offer? Terwijl ik die ouders, hier helaas niet aanwezig, U ten voorbeeld durf stellen, groet ik hen van uit de verte met allen eerbied en hoogachting voor hun apostolischen moed en bid Gods genade in volle mate over hen en hunne kinderen af!”

Na deze indrukwekkende rede, die alle aanwezigen zichtbaar ontroerde, voerde het kloosterkoor plechtig het *Te Deum laudamus* uit en daarna werden in broederlijken en blijden geest de hartelijkste felicitaties tusschen de ouders en hun nieuwe medebroeders gewisseld.

Begunstigd door het zonnigste en zachtste naajaarsweer, werd de schoone dag onder een gezellig samenzijn doorgebracht.

Wij kunnen niet nalaten, de Eerw. Fraters feestelingen, maar niet minder ook de achtenswaardige Familie VAN DER VEEN ZEPPENFELDT onze hartelijke gelukwensen bij deze verheffing van hun eerw. zoon aan te bieden.

Dat hij, de eerste Dominikaan van Curaçao, onder Gods genade zoowel zijn Familie al zijn geboortegrond eer zal aandoen door een even werkzaam als heilig priesterleven — me dunkt, dat geen ingewijde dit zal kunnen betwijfelen. Faxit Deus!

UIT HOLLAND.

Te Huissen, in de kerk van het hoofdklooster der Paters Dominikanen, had op 23 Sept. ll. de plechtige inkleeding van vijf nieuwelingen en de professie van dertien novicen plaats. Voor Curaçao is deze tijding van belang, in zover onder die novicen zich de zoon van een achtenswaardige familie uit Curaçao bevond, nl. de Eerwaarde Frater ANTONINUS VAN DER VEEN ZEPPENFELDT. Met hem toch treedt de eerste Curaçaosenaar in de orde van den H. Dominicus.

Geen wonder, dat de HoogEerwaarde Pater ANTONINUS TER MAAT, de nieuwe Provinciaal en vroegere Vicaris onzer Missie, de plechtigheden dezen keer zelf wenschte te leiden; en zoo zag het talrijke Konvent van Huissen en de schare van toegestroomde geloovigen het gebeuren, dat de jonge Frater ANTONINUS in de handen van zijn Vaderlijken Overste de eeuwige gelofte aflegde.

Onder de aanwezigen merkten wij op de volgende oud-Missionarissen van Curaçao: den ZeerEerwaarden Pater ANTONINUS FENNELL, Prior van Huissen, den ZeerEerw. Pater JOSEPH M. VAN WEERELT, den ZeerEerw. Heer VICTOR ZWIJSEN, hoofd-

eerste en laat ons zeggen, ook de zeer schoone vrucht van den Missie-arbeid onzer Paters! Hem roepen wij een bijzonder welkom toe!

Toen Frater ANTONINUS zijn besluit om priester en Dominikaan te worden ging uitvoeren, werd door hem een offer gebracht, zoodat geen Curaçaosche jongeling dat vóór hem gedaan had. Op jeugdigen leeftijd begaf hij zich naar een geheel vreemde omgeving, niet ter verovering van een schitterende positie en om zoo spoedig mogelijk weer in den kring der zijnen terug te keeren, neen, hij vertrok voor God; hij wist niet, of hij ooit voor goed in zijn geboorteland zou terugkeeren: 't was hem ook gelijk, mits hij maar aan Gods roepstem beantwoordde!

En zoo openbaarde hij bij het afscheid van zijn dierbaren zulk een heldhaftigen moed, dat ieder vervuld werd van bewondering voor de kracht van genade, die zóó zichtbaar in hem werkte, en den stempel der bovennatuurlijke heldhaftigheid drukte op het offer van dien eersteling onzer Orde uit het Curaçaosch Vicariaat. Ik zou hier de woorden willen herhalen, door Sint Ambrosius gesproken over de ten offer geleide Sint Agnes: *Flere omnes, ipsa sine fletu*; allen weenden, zij alleen niet! Deze kalmte was het loon van zijn moed, En nu, goede Frater ANTONINUS, nu gij door Uw Professie de kroon

gezet hebt op dit heldhaftig werk, nu mag ik U wel bijzonder gelukwensen in naam van geheel de Provincie, die dit offer eerbiedigt en hoogacht en U daarom met de grootste vreugde onder het getal haren apostolische Zonen opneemt.”

En na de familie-leden der jeugdige kloosterlingen te hebben geluk gewenscht, vervolgde de gewijde redenaar:

„Een familie is waard, U als toonbeeld te worden voorgesteld, in 't manmoedig offeren van Uw kinderen. Zoo juist sprak ik den Fraters over hun medebroeder uit Curaçao. Maar weet het wel, geachte Vaders en Moeders, die Frater is niet alléén hier. Zijn drie broeders bevinden zich ook onder ons. En zoo hebben die waarlijk hoog-deugdzaam ouders hunne vier zonen naar Holland gezonden en voor wie weet hoe lang het genot van hun bijzijn opgeofferd.

Ter voorbereiding van een loopbaan in de wereld? Zeer zeker, maar dit mag ik hier met eerbied verklaren, ik ken immers die ouders te goed, zulks was de eenige reden niet. Neen, zij hadden ook een waarlijk apostolisch doel. Zij willen van hun zoons maken degelijke, oprechte katholieke mannen, die later de Kerk tot eer en steun zullen strekken in de vaak zeer moeilijke omstandigheden, welke het roomsche Curaçao doorleeft. Is dat geen heldhaftig

voorzen is, dat de proef zeer spoedig de deskundige leiding zou moeten missen.

Moewel moet worden toegegeven, dat de gedane proefnemingen tot geen praktisch resultaat hebben geleid, is de ondergeteekende van meening, dat daarin geen motif mag worden gevonden om plotseling de zaak in haar geheel op te geven. In elk geval moet er althans gelegenheid gegeven worden tot afwikkeling of voltooiing van datgene waarmede een begin gemaakt is. Ook met het oog hierop acht de ondergeteekende het raadzaam, dat nog enkele kredieten beschikbaar worden gesteld, namelijk die, welke thans door den adviseur zijn voorgesteld, voor zover daarmee door den Gouverneur instemming is betuigd.

Voor toelage, enz. van den adviseur wordt op een geheel jaar gerekend, omdat nog onzeker is wanneer zijne werkzaamheden zullen afloopen. Het door den Gouverneur bedoelde krediet voor de aanschaffing van vischtug en booten ware te stellen op f 2500.

Op dit artikel wordt derhalve uitgetrokken:

a. voor toelage van den adviseur f 4500	
b. voor hulshuren.....	360
c. voor reis- en verblijfkosten.....	600
d. voor proeven betreffende zouten van visch.....	1000
e. voor de schildpaddenteelt.....	500
f. voor het verleen van voorschotten tot het aanschaffen van vischtug en booten.....	2500

Totaal..... f 4960

In verband met 's Gouverneurs voorstel om de exploitatie van het koelhuis voorhands niet voort te zetten, behoort uit de raming der middelen onder „Geheel Kolonie” te vervallen de post sub f. „Inkomsten van het vischerijbedrijf, geramd op f 300.

Voor de verdere toelichting van het wetsontwerp veroorlooft de ondergeteekende zich te verwijzen naar de memorie van toelichting van den Gouverneur, zoodat naar den uitgewerkten en toelichtenden staat en naar de toelichtingen bij de raming der middelen en inkomsten.

De Minister van Koloniën,
DE WAAL MALEFANT.

Het Eucharistische Congres te Weenen.

Opening van het Congres.

Op het Prater was het den volgende middag een jacht van auto's en rijtuigen, alle in de richting van de Rituunde waar een leger van politie gereed stond om de drukte te leiden en den stroom van duizenden en duizenden in goede bedding te houden. In een victoria, heel alleen reed een Chineesche bisschop in veelkeurig mandarijencostuum.

Aan vier kanten tegelijk werden de duizenden en duizenden belangstellenden de ontzaglijke ruime arena ingelaten. Om half vier was heel de niet te overziene ruimte gevuld. Nog nimmer hebben onze oogen zulk een onmetelijke meeting gezien, zelfs niet in de reusachtige Albert-Hall te Londen. Alleen op de gereserveerde tribunes zaten tienduizend menschen. Van de tribune uit gezien, leek die ontzaglijke menschenmassa, die geleidelijk opglooiide, zoo groot, alsof wij reeds ten oordeel zaten in het dal van Josaphat.

Het spreekgestoelte, of beter gezegd, getimmerte achter de kardinaalenzetels, leek wel een soort van Aussichtturm.

Interessant was het te zien hoe de mateloze menschenzamenkomst, waarin individueel bijna niemand meer te herkennen was, van het verre zwart langzaam overging in het purper en paars der honderden bisschoppen en eindelijk uitgloeide in een schitterenden rand van fel kardinaalrood.

Want neven den pauselijken legaat kardinaal van Rossum, die onder een klatering van applaus de reuzezaal binnenschreed, kwamen te zitten de kardinalen Kopp van Breslau, Nagl van Weenen, Bauer van Olmutz, Serebenski van Praag, Mercier van Mechelen. Naast den bijna huishoogen catheder stonden reuzebusten van Pius X en Keizer Frans Jozef, beelden zoo groot alsof zij berekend waren voor een architectuur als van de Sint Pieter.

Langs de paden die nog open waren, gingen dienaars met spuiten Ozon om de lucht te verscheren.

Even vier uur besteed Mgr. Heylen van Namen, de algemeene voorzitter der Eucharistische Congressen, wiens hart wel zwellen moest van voldoening bij het aanschouwen van het weergaloos welslagen van zijn heerlijk levenswerk, den catheder.

Nog was hij niet begonnen of ter vergadering verscheen, te midden van een geestdriftige ovatie de aarts-hertog-troonopvolger. Ferdinand met zijn vrouw en al zijn kinderen. Hij droeg de schitterende Oostenrijksche generaal uniform.

Ook de andere aarts-hertogen en hertoginnen van het Habsburger huis kwamen de eerste rijen innemen. Het is mijn bedoeling niet om hier de verschillende redevoeringen in extenso op te nemen, de Maasbode krijgt straks de stenografische verslagen en kan deze dan plaatsen naar goeddunken.

Mgr. Heylen opende het 23ste Internationale Eucharistische Congres uit naam van den pauselijken legaat. Hij bracht dank aan hen, die in de

eerste plaats aan het organiseren van dit congres hebben medegewerkt, en getuigde openlijk dat, gezien de Eucharistische Congressen der laatste jaren in steeds stijgende luister, gezien nu de voorbereiding van dit weergaloos congres, het bijna onmogelijk is nog hooger te kunnen gaan.

Hij brengt een „hoch” uit op den Keizer die het eerepresidentschap van dit Congres heeft aangenomen, hij spreekt zijn dank uit aan kardinaal Dr. Nagl, voor al hetgeen hij voor dit Congres te Weenen heeft gedaan.

Hij herinnerde er aan hoe een 150 bisschoppen aan dit Congres deelnamen, en niet minder dan 350 bisschoppen uit heel de Katholieke wereld hebben hun bewijzen van begeestering gezonden.

Hij eindigde, met te zeggen, dat de oogen van heel de wereld dezer dagen op Weenen zijn gericht en sprak den wensch uit, dat Weenen een manifestatie van zijn trouwheid aan het geloof zou geven, zooals er nog nimmer is aanschouwd.

Daarna las Mgr. W. Merinski, secretaris van kardinaal Nagl, de pauselijke Breve, die ook wel dezer dagen in volledigen tekst in de Maasbode zal worden afgedrukt.

Toen besteed onder een overstelpenden jubel van de tienduizenden, kardinaal Van Rossum, een hooge forsche mannelijk-fiere gestalte met een krachtig energiek maar zeer minzaam gezicht, het spreekgestoelte. Over het felle moiréezijden kardinaalarood droeg hij de breede groene sjerp van het grootkruis van de Stephansorde, hem gisteren door den keizer als allerhoogste onderscheiding geschonken.

Een zuivere melodieuze stem zong toen over de mateloze samengekomen menigte, en de verste wanden schalden in echo zijn schoone woorden.

In een werkelijk magistrale rede, waarin de kardinaal even bescheiden als gelukkig en treffend-schoon zijn Hollandschap en zijn redemptorist zijn te pas bracht, werkte hij de heerlijke woorden van het Evangelie uit: „Heer, tot wien zullen wij gaan, Gij hebt de woorden des ewigen Levens”.

In deze gedachte zijn wij hier allen samengekomen, één van geloof en één van liefde.

In fijne woorden gaf de kardinaal de hoop en verwachting van den Paus te kennen, dat dit Congres rijpe vruchten zou afwerpen voor heel de Katholieke wereld, en niet weinig ook voor Weenen zelf.

Treffend herinnerde hij aan den grooten stichter van het Huis der Habsburgers, Rudolf, en aan diens liefde voor het Allerh. Sacrament. Die liefde voor het Sacrament heeft deze edele Habsburger aan zijn Huis als een familie-erfenis nagelaten.

Met keurigen tact herinnerde hij ook — en hier liet hij gaarne zijn Hollandsch hart spreken — aan dien anderen Habsburger, aarts-hertog Maximiliaan van Oostenrijk, door zijn huwelijk graaf van Holland, die in dagen van ernstige ziekte, 'n belofte deed om een bedevaart te doen naar het H. Sacrament van Amsterdam, als hij van zijn lijden mocht worden verlost. Hij werd genezen en Maximiliaan gaf rijke geschenken aan het H. Sacrament van Amsterdam. Later keizer geworden, schonk hij uit dankbaarheid de keizerskroon aan Amsterdam, welke kroon deze stad nog altijd bezit.

Verder in zijn rede herinnerde de kardinaal nog even aan den Hollander, Petrus Canisius, die Weenen voor de reformatie heeft behoeven en het groote werk van Clemens Maria Hofbauer, den heiligen Redemptorist, waardigen zoon van den H. Alphonsus, den apostel en schutpatroon van Weenen.

De kardinaal eindigde in groote geestdrift „Sta dan op, Oostenrijk, sta dan op Weenen! en ziet naar de volkeren die tot u komen. Maakt u gereed voor het groote feest der Eucharistie in liefde, godsvrucht en geestdrift.

Voedt deze volkeren met den Eucharistischen God.”

Een orkaan van geestdrift barstte los en loeide door de ontzaglijke ruimte, een spontaan gejuich en gebel over het verrassende, schitterende optreden van den kardinaal-legaat, die opeens de heilige geestdrift, die nog wat mat was, nu heeft ontstoken.

Kardinaal Nagl hechtte er aan, nog eens openlijk te verklaren, dat de congressisten geen politieke doeleinden hebben of politieke bedoelingen uit ons congres laten voortkomen.

Wij vieren hier alleen Jezus-Christus in zijn Sacrament.

Hij bracht vervolgens hulde aan burgemeester Dr. Neumayer, en aan de dames van het Hof, die zooveel voor het welslagen van het Congres hebben gedaan.

Onder luiden jubel en steeds stijgenden geestdrift sprak nu Excellentie, Dr. Max Hussarek Ritter, von

Heinlein, minister für Kultus und Unterricht, om in naam der hooge regering de samengekomen naties een hartelijk welkom te heeten.

Het was heerlijke dezer minister, ten aanhoore van heel de wereld, zulk een moedige en ridderlijke belijdenis te hooren afleggen van zijn innige Roomsche geloof.

Kardinaal van Rossum zelf gaf bij herhaling het eerste teeken tot een geestdriftig applaus.

De wereld zal nog nooit zoo'n stoet aanschouwd hebben, gelijk Zondag hier gebeurt, verklaarde minister Hussarek.

Het zal het heerlijk schouwspel zijn, hoe alle katholieken, uit alle landen, zich met die van Weenen één verklaren in liefde en trouw aan Pius X in de verheven opvatting van zijn taak, „alles herstellen in Christus”.

De minister hoopte, dat dit Congres mocht brengen „Eere aan God in den hoogte” en „vrede” aan de menschen van goeden wil. Maar dan niet de vrede dien de menschen maken, maar die, welken God geeft.

Zij dit dan de vrucht van dit Congres.

Onder levendige „Hoch Fürst Liechtenstein” verscheen daarna dez populaire politicus op de tribune om het Congres te begroeten, die onder meer den vergaderden toevoegde, dat zij zich toch niet bang moesten laten maken door een socialist. In hun overgrootte meerderheid staan de Wienera aan onze zijde.

De beminde opper-burgemeester van Weenen en Lueger's opvolger, dr. Jos Neumayer, hield nog een geestdriftige toespraak, waarbij zijn lange witte baard van opwindend trilde. Hij heette als burgemeester van Weenen ons allen welkom met denouden Weenschen groet „Geloofd zij Jezus Christus”.

Hij bracht hulde aan den keizer, die in deze dagen in ons midden heeft willen vertoeven, en die dezer dagen weer opnieuw zal ervaren, dat Godsgehoof en vorstentrouw niet kunnen gescheiden worden.

Nu was het de beurt aan Excellentie George Helleputte, Belgisch minister van Staat, om te antwoorden namens de vereenigde vreemdelingen te Weenen, maar hij was verhinderd en in zijn plaats trad op de afgevaardigde voor Brussel, mr. Valentin Brifart, wiens bijna niet te breidelen lyrische welsprekendheid ik ook verleden jaar te Madrid mocht bewonderen.

Hij dankte den Paus namens alle vaders en moeders voor hetgeen deze voor de kinderen heeft gedaan, hij bracht namens alle vreemdelingen hulde aan den keizer en na een herinneringswoord aan Karl Lueger's onvergetelijke nagedachtenis, groette hij den voortzetter van diens levenswerk, dr. Jos. Neumayer. Deze manen bewijzen, wat katholieken van moed en overtuiging kunnen doen in het welzijn van hun vaderland.

De openingsvergadering was een luisterrijk succes, dat z'n geestdrift straks aan heel Weenen zal mededeelen.

De gewone flegmatiek der Weeners is aan het verdwijnen.

De Groote Processie.

Naast het congres was het gesprek van den dag deze laatste week te Weenen... de regen.

De ontzettende regen, die niet ophoudt geen uur en geen minuut, en maar neerplast en neerplast dag en nacht, en weer nacht en dag.

Zou het Zondag droog zijn? Dat was het „goede morgen” en „goede nacht” van elken nieuwen dag.

Och het zou zeker Zondag goed zijn, het kon niet anders, het kon toch niet eindeloos blijven regenen, het moet toch eenmaal ophouden.

Maar Zaterdag regende het weer harder dan het ooit gedaan had, en Zaterdagavond tegen middernacht plaste het nog even lustig als des morgens.

De vlaggen hingen te druipen; andere versiering was er niet, niemand die er den moed voor had.

Van morgen voordat men z'n gordijn had opgehaald suggereerde eenieder zich, dat de zon in zijn bed scheen, of althans dat er een vriendelijke lichtglimp door zijn kamer gleed; maar nauwelijks had men zich aan het daggeluid vertrouwd, of men hoorde weer onbedriegelijk den regen neerdrenzen.

Het regende hard, het regende zoos als alle andere dagen te voren, en dat op den grooten processiedag.

Maar het kon nog ophouden, het zou zeker opklaren.

Veel speling van tijd was er echter niet. Om half negen zou de processie beginnen te trekken.

Och, nu werd zij zeker afgelast; het kon niet doorgaan.

Maar de witte vlag verscheen niet op de domtorens. Dus zou het doorgaan.

Wie in den ochtend zich naar de

kerk spoedde — het was een gevaarwerk, want in elke kerk was een ontzettend gedrang — zag overal op straat in de oude stad de compagnies soldaten voor het afzetten van de straat gereed staan, elke militair met zijn drie eikenblaadjes op de kepi. En toen wij om half negen naar de Heldenplatz op den Hofburg gingen, waar de journalistentribune was opgeslagen, kwamen van alle kanten de priesters in hunne witte paramenten al naar de Stephansplatz opzetten.

Dus zou de processie doorgaan, het was bijna niet mogelijk, want de regen plaste neer in het gewone tempo der laatste dagen.

En zij ging door, de keizer had het uitdrukkelijk gewild; de honderd duizenden en duizenden mochten niet worden teleurgesteld.

Het regende. Het hout der tribunes was doorweekt van het dagen lange vocht, het wit en geel der gedrapeerde stoffeering door elkaar geloopt.

En toch waren de tribunes in en om de Burgplatz reeds tegen half negen bezet door een compacte menschenmassa. De Heldenplatz binnen de Burgplatz; allen present de parapluies op, staande op de banken, die ons anders voor zitplaats zouden gediend hebben.

En daar hebben wij gestaan recht op, terwijl de regen zich medoogenloos over ons uitgoot tot half twee, één brok regenellende. Terwijl ik dit schrijf ben ik niet meer in staat een menschelek geluid uit te stooten, om mij verstaanbaar te maken.

En toch dit alles hebben wij gaarne verduurd, om het buitengewoon heerlijk schouwspel, dat wij hebben mogen genieten. En uit de heerlijkheid, die wij nu hebben gezien, terwijl het weer zoo onbarmhartig tegen was, kunnen wij besluiten hoe weergaloos schoon alles moest geweest zijn als de hemel zelf nu eens daar zijn zonnegoud over heen had gestrooid.

Een vast beeld van de processie kan ik hier niet fixeeren. De neerstroomende regen belette mij ook slechts een enkele aantekening te doen, en veel ging van den totaal-indruk verloren, omdat men voor het meerendeel ook in de processie parapluies droeg.

Maar ik herinner mij alleen dien intocht der duizenden en duizenden Tirolers in allerlei kleurenpracht, mooie Adreas Hofertypen, allen met het oude bajonetten-geweer op schouder en honderden en honderden banieren en standaards.

Voorop ging statig een kolossaal monumentaal kruisbeeld met zware gouden kroon, driemaal een manslengte groot en gedragen door niet minder dan 26 man.

Dat machtige kruis leek ons het symbool van het sterke Godsvertrouwen dezer kloke bergbewoners. Zacht speelde hun muziek het ontroerende „Zu Mantua in Banden der treue Hofer war”.

Om het monumentale standbeeld van keizer Maximiliaan op de Heldenplatz schaarden zich de Tyrolers met hun banieren, het kruis voorop.

Zoo zouden zij straks hun keizer begroeten met de oude door kogels doorschoten vaandels.

Dan kwamen de Hongaren, Boheimers, Kroaten, Galliciërs, Slaven, Bosniërs in hun bonte kleeding. Wij zagen vervolgens de studenten binnentrekken; voorop hun honderden vaandels, en dan de studenten in afwisselende kleuren hunner Verbindungspecten.

Een eindeloze reeks van priesters in roquette volgde, dan de kanunniken in hun paarse mantels.

Een bosch van vaandels uit heel Oostenrijk samengelezen plantte zich rondom de Burghthor.

De hooge hof- en staatsbeambten plaatsen zich in galauniformen op de treden van den Hofburg.

Het is een zeldzaam schouwspel van kleuren.

Tegen den zwarten achtergrond van opeengepakte toeschouwers, kleurt fel het rood der koorknopen, het paars van kanunniken en prelaten, het wit der priesterroquetten, het groen der pluimeverren der generaalschoeden, het goud der galauniformen.

De bisschoppen komen in vol ornaat, de mijters op, de staf gedragen door een priester.

Een oogenblik zien wij hen boven op de Burghthor verschijnen naast het altaar, dat opgericht is voor de openlucht-Mis van een kardinaal.

Maar weldra komen zij naar beneden en plaatsen zich op de Heldenplatz, blijkbaar hebben zij geconstateerd dat de H. Mis op de Burghthor niet kan doorgaan.

Dan, het is tegen een uur, daar schetteren de bazuinen, de Hofwach wordt gecommandeerd en dan komen achtereenvolgens de Heldenplatz door de Burghthor rijden eerst een escadron huzaren van de keizerlijke lijfwacht, de hoofdcommissarissen allen te paard, de bazuinblazers en de edelknopen.

Een lange stoet van kamerheeren en geheime raadsheeren, alles te paard en in galauniform. Achtien statiekarossen van den hoogsten adel in het land.

En dan een bijna niet te tellen reeks historische statiekarossen, elke karos van anderen vorm, elke uniform van koetsiers, palfreniers en lakeien een andere kleur, waarin de kardinalen, aartsbisschoppen zijn gezeten.

Mat schetteren de bazuinen en van uit de donkerte van den Hofburg verschijnt getrokken door acht paarden met felroode schabrakken de glazen galakoets, waarin de kardinalen van Rossum en Nagl aanbiddend neerliggen voor het H. Sacrament.

Vlak achter het H. Sacrament rijden in een prachtige staatskaros getrokken door acht schimmels de oude 93-jarige keizer en de krachtige figuur van den troonopvolger in blauwe uniform.

Zoo eerbiedig-stil als de honderdduizenden zwijsend de knie buigen als het H. Sacrament voorbij gaat, zoo krachtig zwelt de storm van toejuiching los als het volk zijn keizer ziet.

Hoeden wuiven, op de tribunes der veertienduizenden, van de hooge balcon en ramen van den Hofburg wapperen de witte zakdoeken als in de verte de vleugelslag van duiven.

Achter den keizer rijden de aarts-hertogen in hun met zes paarden bespannen pronkwagens.

Dan komen de lijfgardes, roode rokken met gouden borsten, en eindelijk de Hongaarsche magnaten in hun weergaloos splendide galacostuums.

De imposante stoet rijdt driemaal de Heldenplatz over, de Tirolers neigen met hun vaandels, presenteerden hun geweren.

Kardinaal van Rossum geeft van uit de koets den zegen met Allerheiligste Sacrament.

Juist op deze rondvaart binnen den Hofburg kwam de schijn van de zon even door de grauwe lucht lichten en trok als een kruis van licht over het neergeknield volk.

„De Maasbode”

Gestadige vooruitgang.

Nu op het einde van het 3e kwartaal kunnen wij opnieuw met voldoening constateeren, dat onze hoedenindustrie is blijven vooruitgaan. En dit ondanks dat wij in het doode seizoen waren, in de slappe maanden. Wat de hoeveelheid uitgevoerde hoeden betreft, hebben wij zelfs een record aan te wijzen. Er werden in de laatste drie maanden 37.256 dozijn stroohoeden uitgevoerd, een cijfer te voren nog nooit in één kwartaal bereikt. Aan waarde werd er voor 172.997 gld. naar het buitenland verscheept. Een tweede record hebben wij geslagen, doordat in dit jaar nu reeds voor meer dan een half miljoen gld. aan hoeden is uitgevoerd.

Alles bij elkaar bedroeg over deze 9 maanden in dit jaar de export aan hoeden 99.160 dozijn voor een waarde van 546.875 gld.

Wil men nog een beter overzicht van onzen vooruitgang dan vergelijkte men deze laatste cijfers met die van de jaren 1910 en 1911.

	aantal dozijn	waarde
1910	70.566	213.650 fl.
1911	108.164	432.993 fl.

Dit jaar werd er dus binnen 9 maanden reeds voor bijna f 114.000 méér uitgevoerd dan in de 12 maanden van 1911 te zamen.

De gemiddelde waarde per dozijn bedroeg in de laatste 3 maanden f 4.64, juist hetzelfde als in het vorige kwartaal.

Over 1911bedroeg de gemiddelde waarde per dozijn f 4 — en in 1910 slechts f 3.03 — Ook hierin derhalve vooruitgang. Ook vergeleken met het overeenkomstige 3e. kwartaal der beide vorige jaren is de verhouding al even gunstig.

In het 3e. kwartaal werden uitgevoerd:

	aantal dozijn	waarde	gemid. p. d.
1910	16.892	f 51.368	3.04
1911	27.937	100.062	3.58
1912	37.256	172.997	4.64

In dit laatste kwartaal werden 6044 dozijn méér uitgevoerd dan in het vorige kw. en voor f 26.933 méér.

Twee feiten staan dus vast, dat onze industrie zich blijft ontwikkelen en steeds meer vooruitgaat. Twee-dens blijkt hoe langer zoo meer, dat deze industrie een zegen is voor ons volk en onze kolonie. Nog een ander feit zouden wij hier willen releveren, u. m. dat de subsidie, waarmede door het Bestuur de vlechtekursussen worden gesteund overvloedige renten afwerpen. Het geld voor bevordering der hoedenindustrie uitgetrokken is goed besteed geweest.

De scheepvaart van Maracaibo op de andere havens der republiek en op Curacao was buitengewoon levendig.

Het aantal en de tonnenmaat der Curaçaosche zeilschepen, die deze haven gedurende het jaar 1911 bezocht hebben bedragen respectievelijk: 121 en 10.389.

Het aantal Nederlandse schoeners, varende tusschen Curaçao en Maracaibo, is met 4 verminderd, al le vier moole en solida schepen, ge bouwd op eene Curaçaosche werf voor rekening van Nederlanders. Hoewel het vervoer van goederen van Curaçao naar Maracaibo van heel weinig belang is hebben de eigenaars der schoeners in het verslag jaar eene goede winst behaald. De schoeners komen in den regel hout halen, voor overschepping in de ha ven van Curaçao, waarlooze ruimte wordt met bruine suiker en hoeden stroo gevuld.

De uitvoer van hoedenstroo naar Curaçao was dit jaar veel grooter dan in eënie ander jaar.

De verbouwers van suikerriet, die de zoogenaamde „papalons“ (broodjes bruine suiker) maken, hebben een trust gevormd, waardoor zij te Ma racaibo een redelliken prijs krijgen voor hun artikel; 't boven de plaats elijke behoefte geproduceerde wordt hoofdzakelijk naar Londen ver scheept.

De trust heeft veel te veel bij gedragen om de verbouwers van suikerriet, die tengevolge van de con currentie geruineerd waren, er weer bovenop te helpen. Thans is het ver bouwen van dit gewas een welvarend bedrijf; de planters krijgen allen goe de winsten uit hunne plantages.

Handel en scheepvaart te La Guayra in 1911.—De toestand van den handel was niet minder gunstig dan in 1910. Het handelverkeer van deze haven wijkt, in vergelijking met het voorgaande jaar, eene vermeerdering aan bij den invoer, terwijl bij den uitvoer eene vermindering valt waar te nemen, die toegeschreven mag wor den aan de te laat verschijning van de cacao- en koffie-oogsten. Gedu rende 't jaar werd in deze haven inge voerd ter waarde van Bs 41.809.500 en uitgevoerd voor Bs 20.712.200. De kusthandel vertoont weinig ver dien van het voorgaande jaar.

Onze haven werd aangedaan door 26 Nederlandse stoomschepen en 4 zeilschepen, met een gezamenlijken invoer van 4.558.422 KG.

De voornaamste artikelen uit Ne derland waren:

Artikelen	KG.
Rijst.....	1.721.991
Cement.....	850.786
Steens.....	768.210
Katoenenstoffen.....	141.138
Kaas.....	104.075
Ijzerwaren.....	104.584
Papier.....	99.564
Landbouwmachines.....	48.050
Soda.....	42.646
Bewerkt glas.....	29.041
Calcium carbied.....	24.890
Conserven.....	18.945
Bier.....	18.541
Boter.....	17.440
Speelgoed.....	15.223
Gips.....	12.800
Bordpapier.....	15.970
Aardewerk.....	15.590
IJzer.....	18.797
Machines.....	12.198
Verf.....	11.983
Kruidnagelen.....	5.160
Flesschen.....	5.044
Lijnolie.....	9.207
Kanariezaad.....	6.478
Glas, bewerkt.....	6.180
Jute.....	9.932
Bewerkt ijzer en koper.....	7.728
Sterke dranken.....	4.688
Geneesmiddelen.....	5.808
Kaarspitten.....	4.233

Schepen van de volgende nationa liteiten hebben deelgenomen aan den uitvoer, namelijk: 41 Nederland sche, 41 Amerikaanse, 20 Duit sche, 29 Fransche, 12 Britsche, 12 Spaan sche, 12 Italiaansche, 7 Noorsche stoomschepen en 2 Venezolaansche zeilschepen.

De uitvoer naar Nederland be droeg 547.440 Kg. voor een waarde van 911.815 Bs. en naar Curaçao 1.240 KG. en 4.437 Bs. waarde.

Naar Nederland werden de volgen de artikelen uitgevoerd:

Artikelen	KG.	Bolivares
Koffie.....	401.289	498.653
Bruine suiker.....	68.664	22.270
Cacao.....	45.006	49.679
Huiden.....	22.918	36.930
Hout.....	3.003	405
Katoen.....	2.400	2.400
Diversen.....	1.253	1.050
Honing.....	825	195
Hertenhoorns.....	784	850
Oud koper.....	725	380
Balata.....	480	1.454
Goud in munt stukken.....	103	296.000
Boeken.....	43	130
Karot.....	47	920
Totaal.....	547.440	911.815

Scheepvaart.—Gedurende het ver slagjaar werd deze haven bezocht door stoomschepen van de volgende maatschappijen: Koninklijke West Indische Maatschappij, Cie Générale Transatlantique, Hamburg Amerika Linie, Red D. Line, Cia Transatlan tica Española, La Veloce, Leyland li ne, Harrison Line, Royal Mail steam ship Co. en Compania Anónima de Navegación Fluvial y Costanera de Venezuela.

De schepen van laatstgenoemde maatschappij onderhouden een ge regelde vaart tusschen bijna alle kusthavens in Trinidad. Verder werd de haven bezocht door talrijke zeil schepen van de kustvaart. Deze sche pen varen alle onder nationale vlag. Geen schip onder vreemde vlag wordt van de eene haven naar de andere met lading uitgeklaard. Onder Ne derlandsche vlag kwamen er drie zeilschepen met lading steunkopen van Curaçao aan en vertrokken er twee in ballast naar Maracaibo en een naar Bouaire in ballast. Onder de nationale vlag vertrokken naar Bouaire 2 zeilschepen in ballast en 4 zeilschepen geladen met vruchten, koffie en suiker; naar Curaçao 5 zeilschepen in ballast en 1 zeilschip geladen met dividivi en hout.

(Uit het Jaarverslag van Consul Hel land te La Guayra.) (8339)

Advertentiën.

DE HEER EN MEVROUW

Monsanto-Eskildsen.

maken hierbij bekend de geboorte van hun dochter

Kata Magdalena Eskildsen

St. Martin N. G., 20. Sept. 1912.

DE HEER EN MEVROUW

Gijssels-Haagen

geben kennis van de geboorte van hun Zoon.

Jan Frederik

Bellevoetsluis, 22 September 1912.

Bekendmaking.

De verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWEPEN, beleend ter Spaar en Beleenbank van 1e Maart 1911 t/m 31e Augustus 1911, onder No. 7995 D, tml No. 6236 E zal plaats heb ben op Donderdag, den 10n Oc tober a. s., en volgende Don derdagen.

Belanghebbenden worden ver zocht den verkoop te voorko men, door de aanzuivering der verschuldigde interessen.

Curaçao 5 Oct. 1912

De Voorzitter.

A. JESURUN.

INGEZONDEN MEDEDEELINGEN

Como se ha pretendido por algu nos industriales recomendar el aceite de petróleo como un sustituto de aceite de hígado de bacalao, debe mos advertir por el bien de los mis mos enfermos, que el aceite de pe tróleo es una substancia mineral, que si se usa internamente es ex pelida íntegra por las evacuaciones intestinales, causando a la larga inflamación de las vías digestivas. Carece por lo tanto de por la pie dad esencial de todo alimento, la de ser asimilable y volverse parte de los tejidos orgánicos y no puede ni remotamente compararse con el aceite de hígado de bacalao, cuya propiedad de nutrir y fortalecer los organismos débiles lo han hecho tan necesario y tan justamente aprecia do en todo el mundo.

Las propiedades alimenticias y nu tritivas del aceite de hígado de ba calao dependen en absoluto de las grasas que entran en la composi ción natural del aceite. Estas gras as son digeridas y asimiladas con mucha más facilidad que las otras, debido a la presencia en el aceite de bacalao de ciertos compuestos lere vados del hígado, que permiten la pronta emulsificación del aceite por los fluidos del estómago—y hacen que su absorción por la membrana mucosa se lleve a efecto con más fa cilidad y con más rapidez que la de ninguna otra grasa.

Openbare Verkoop.

Krachts bevel van het Hof van Justitie in de kolonie Curaçao, zal op Dinsdag den 5n. November 1912, des voormiddags te tien uren, vóór het gebouw van de Curaçaosche Hypo theekbank in de Willemstad, Breede Straat, ten overstaan van notaris J. H. E. Beaujon, in het openbaar worden verkocht, de Plantage

Santa Barbara,

gelegen in het 2e. district van het eiland. Zij is bezwaard met een recht van erfpacht ten behoeve van den Heer John Godden en heeft een ser vituut op de plantage „Fuik.”

De veilconditiën zullen Veertien dagen vóór den dag van verkoop, ter inzage van gegadigden liggen ten kantore van genoemden notaris, al waar ook verdere informatiën om trent dezen verkoop te bekomen zijn.

Terwijl gegadigden, in den tusschen tijd, de plantage zullen kunnen be zichtigen, twee keeren in de week, en wel op Maandag en Vrijdag van elke week, tusschen acht uren 's morgens en vier uren des namiddags, voorzien van een bewijs van toegang, af te geven door genoemden Notaris.

Willemstad, Curaçao, den 30n. September 1912.

Dienst van den Landbouwkundige KOLONIA CURACAO.

Voorradig en aan de Politiewacht bij den Proeftuin op Cas Chiquito te verkrijgen:

	per kan
Kleine Mais (White Kafir).....	25 ct.
Jellow Branching Dourha.....	62 1/2 "
Jeruzalem Corn.....	62 1/2 "
Shallu Sorghum.....	65 "
Cuinea Corn (van Jamaica).....	62 1/2 "
White Amber Sorghum.....	62 1/2 "
Gooseneck Sorghum.....	62 1/2 "
Blankball Kafir Corn.....	62 1/2 "
Boonen (Wowo Pretoe).....	50 "
Boonen (Boonte Color).....	65 "
Pinda (Maule's Extra Earliest Long Pod Bush Peanut).....	1.10 "
Pinda (Maule's Improved Ground Pea).....	60 ct.

Alfalfa..... Per KG. 1.192 1/2 "

De Landbouwkundige: G. B. DUSSEL.

Curaçao, September 1912.

Photographische Inrichting.

Soublette et Fils,

HOFPHOTOGRAFEN

VAN

H. M. de Koningin der Nederlanden BEKROOND te Amsterdam 1888, Antwerpen 1885, Chicago 1893, en Curaçao, Eerste Prijs Eere medaille, 1904. Brussel, 1910 Curaçao, Waterkant, Otrahanda.

LONGMAN & MARTINEZ

NEW YORK.

(OPGERICHT IN HET JAAR 1852.)

Fabrikanten en exporteurs van verfwaren in allerlei soorten in poeder en in olie; Vernissen, niet inlijtende verf voor hout en ijzer; Verf voor vloeren, die in één nacht droog zijn; Witte lak voor badkuipen; Verf in vernis om de mooie vlammen der kostbare houtsoorten na te maken; Verf in vernis voor rijtuigen; Oliën om te glansen, etc.

Monsters worden op aanvraag gratis verzonden.

3

Hamburg-Amerika-Linie.

Gevestigd in 1847.

Geregelde Vracht- en Passagier-Dienst onderhouden door 58 verschil ende Lijnen, met 350 Havens in alle Werelddeelen.

Dienst tusschen Europa-West-Indie-Venezuela-Colombia.

Lijn I. Aankomst te Curaçao: van Eu ropa en tusschen havens, den 1sten van elke maand. Vertrek van Curaçao: naar Ve nezuela, Trinidad, St. Thomas, Hayre en Hamburg den 2/3 den

Lijn IV. Aankomst te Curaçao van Ham burg-Antwerpen en St. Thomas den 10 van elke maand. Vertrek van Curaçao naar Pto. Colombia, Cartagena Colon, en Centraal America, den 10/11.

Lijn III. Aankomst te Curaçao van Haiti enz. den 15/16 van elke maand. Vertrek van Curaçao naar Vene zuela, Trinidad, St. Thomas, Ha vre en Hamburg den 17 van elke maand.

Passagiers-vervoer naar alle plaatsen, welke door bovenge noemde lijnen worden aange daan.

Behalve de stoombooten van bovengenoemde lijnen, doen ook andere Passagierschepen der Maatschappij, deze haven aan, die over St. Thomas direct naar Europa varen, en de reis in ongeveer 15 dagen volbrengen.

De Passagierschepen der Hamburg-Amerika Lijn, zijn alle voor zien van de noodige toepassingen voor de veiligheid en comfort der Passagiers.

Prijs der Passage naar Havre of Hamburg:

I Klas: \$ 110; III Klas: \$ 60-A. G.

Retour-Biljetten: 10% afdrag op de heen- en terugreis.

Voor verdere inlichtingen verzoeken men zich tot

EDWAARD HENRIQUEZ & Co.,

Agenten.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 12 OCT. - 26 OCT.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Venezuela	J. Montero	12 October	Maracaibo	16 October	La Guayra
Zulia	S. S. Morris	12 "	New York	13 "	Maracaibo
Pr. Willem IV	C. V. G. Graft	13 "	Amsterdam	13 "	New York
Merida	A. Johanson	14 "	Maracaibo	14 "	La Guayra
Venezuela	J. Montero	15 "	La Guayra	15 "	Maracaibo
Merida	A. Johanson	16 "	La Guayra	16 "	Maracaibo
Zulia	S. S. Morris	17 "	Maracaibo	17 "	New York
Caracas	Furst	17 "	New York	17 "	La Guayra
Venezuela	J. Montero	19 "	Maracaibo	20 "	La Guayra
Prins Maurits	P. Königstein	20 "	New York	21 "	Amsterdam
Merida	A. Johanson	23 "	Maracaibo	24 "	Maracaibo
Venezuela	J. Montero	22 "	La Guayra	22 "	Maracaibo
Caracas	Furst	23 "	La Guayra	23 "	New York
Venezuela	J. Montero	26 "	Maracaibo	27 "	La Guayra
Pr. Willem V	De Bruyn	26 "	Amsterdam	27 "	New York
Maracaibo	G. W. Goodman	26 "	New York	26 "	Maracaibo
Chancellor	Donald	12 Oct.	Liverpool	12 Oct.	Galveston
Schwartzwald	R. Bauchenplat	14 "	Hamburg	11 "	Pto. Colombia
Sardinia	E. Wittenberg	15 "	Pto. Colombia	16 "	Hamburg
Manuel Calvo	S. Bonet	16 "	Cipon	16 "	Barcelona
Città di Torino	A. Foggi	22 "	Genova	22 "	Città
Mexican	Gittins	21 "	Liverpool	21 "	Port Arthur

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	Vertrek	naar
Virginia H.	12 Oct.	Vela de Coro	Virginia H.	14 Oct.	Maracaibo
Dreadnought H.	13 "	Isl. Barlow	Fama D.	14 "	Vela de Coro
Perla de Ocampo	13 "	Barahona	Mario H.	15 "	Barahona
Estelle H.	13 "	Barahona	Electra H.	15 "	Maracaibo
Sofia H.	13 "	Bonaire	Juan Luis H.	15 "	Aruba
Sirena H.	14 "	Maracaibo	Refugio H.	15 "	Aruba
Juan Luis H.	14 "	Aruba	Maracaibo	15 "	Maracaibo
Refugio H.	14 "	Aruba	Sofia H.	16 "	Bonaire
Juanita D.	16 "	Barahona	Vida Alegre D.	17 "	Sto. Domingo
Virginia H.	17 "	Vela de Coro	de Abril H.	17 "	Maracaibo
			Jane H.	17 "	Bonaire
			Perla de Ocampo	21 "	Sto. Domingo

28 Oct. zal de Engelsche Kruiser „Aquila” onze haven bezoeken.

Drucker:

R. L. BOGARD.